

10/02/2019

Σήμερα η προβολή της ταινίας «Κανάνγκα» σε ναό στον Ίλιον

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιλίου, Αχαρνών και Πετρούπολεως](#)

Η ενορία της Αγίας Βαρβάρας Ιλίου προγραμματίζει την προβολή της γνωστής ταινίας «KanaNGa» που περιγράφει τη ζωή της ορθόδοξης κοινότητας στην Κανάνγκα του Κονγκό, την Κυριακή 10 Φεβρουαρίου 2019, στις 19:00. Μετά την προβολή θα μιλήσει ο ίδιος ο σκηνοθέτης και σεναριογράφος κος Πάυλος

Τριποδάκης.

Η Κανάνγκα, η πόλη στην οποία γυρίστηκε το ντοκιμαντέρ, είναι η τρίτη μεγαλύτερη της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό και εδώ και δεκαετίες βρίσκεται στο επίκεντρο μιας τεράστιας ανθρωπιστικής κρίσης λόγω εμφυλίων πολέμων, ακραίου υπερπληθωρισμού, φτώχειας και πολιτικής αστάθειας. Στα τέλη του 19ου αιώνα, το Κονγκό έγινε προσωπική αποικία του βασιλιά του Βελγίου Λεοπόλδου του 2ου και κατόπιν του Βελγικού Κράτους, επονομάστηκε Βελγικό Κονγκό και μέχρι και τη δεκαετία του 1960 αποτέλεσε πηγή ασύλληπτης εκμετάλλευσης φυσικού πλούτου από το δυτικό κόσμο, κυρίως χρυσού, διαμαντιών, ελεφαντόδοντου και καουτσούκ, αλλά και φρικιαστικών θηριωδιών που είχαν ως αποτέλεσμα τον θάνατο των κατοίκων σε ποσοστό άνω του 50% του συνολικού πληθυσμού.

Εκείνη περίπου την εποχή, το 1970, κι ενώ η χώρα, που πλέον ονομαζόταν Ζαΐρ, πάλευε εν μέσω εμφυλίου πολέμου να σταθεί στα πόδια της μετά την ανεξαρτητοποίησή της, ένας Έλληνας Ορθόδοξος ιερέας, ο π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος έφτασε στην Κανάνγκα μετά από πρόσκληση των κατοίκων της πόλης μαζί με την αδερφή Όλγα Παπασαραντόπουλου, χωρίς καμία άλλη βοήθεια και ενώ όλοι οι γνωστοί του τον αποθάρρυναν από το να το πάει, και προσέφερε όλο του τον εαυτό στην τοπική κοινωνία. Μετά από τρεις μόλις μήνες παραμονής στην Κανάνγκα, ο π. Χρυσόστομος πέθανε στο νοσοκομείο της πόλης.

Τη θέση του πήρε ο π. Χαρίτωνας Πνευματικάκης, ο οποίος μαζί με την αδερφή Όλγα και μετέπειτα με τον Μητροπολίτη Πενταπόλεως Ιγνάτιο συνέχισε το έργο του π. Χρυσόστομου και έφτιαξε σταδιακά δωρεάν σχολεία όλων των βαθμίδων και νοσοκομεία, τα οποία προσφέρουν δωρεάν τις υπηρεσίες τους σε όλους τους πολίτες ανεξαρτήτως θρησκευτικών πεποιθήσεων, καθώς και ναούς, επιτελώντας ταυτόχρονα και ένα πολύ μεγάλο υλικό και χρηματικό φιλανθρωπικό έργο. Σε μια χώρα που αδυνατεί να προσφέρει δημόσια εκπαίδευση και η δημόσια υγεία είναι υποτυπώδης, με τα νοσοκομεία να σπανίζουν και την έλλειψη βασικών αγαθών να είναι τεράστια, αυτή ήταν μια κίνηση που έδωσε πνοή σε όλη την πόλη, ενώ παράλληλα έδωσε και ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο και θωράκισε σωματικά και ψυχικά τους κατοίκους της. Σήμερα, όλο αυτό το έργο συνεχίζεται από τον Μητροπολίτη Κινσάσας Νικηφόρο, με τη συνδρομή Κονγκολέζων και Ελλήνων εθελοντών, καθώς και πανεπιστημιακών καθηγητών από τα πανεπιστήμια Κινσάσας, Αθηνών, Θεσσαλονίκης, Σίδνεϊ, Στρασβούργου, Βρυξελλών κ.α.

Ο σκηνοθέτης του ντοκιμαντέρ, Παύλος Τριποδάκης, βρέθηκε στις εγκαταστάσεις της ιδιαίτερης αυτής ιεραποστολής στην Κανάνγκα και κατέγραψε με το φακό του την ομορφιά, την αρχοντιά και την αστείρευτη χαρά και ελπίδα αυτού του λαού, κυρίως μέσω των παιδιών, αποτυπώνοντας εικόνες ελπίδας μέσα στην απόλυτη

φτώχεια, βαθιάς προσευχής και πνευματικής ανάτασης μέσα σε εκκλησίες-χορτοκαλύβες και ενός τρόπου ζωής απόλυτα ελεύθερου μέσα σε ένα κλίμα συγκρούσεων όπου το κάθε λάθος κοστίζει ζωές.

Αξίζει να σημειωθεί ότι στην ευρύτερη περιοχή της ανατολικής και της κεντρικής Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό βρίσκεται σήμερα εγκατεστημένη η μεγαλύτερη σε μέγεθος ειρηνευτική δύναμη των Ηνωμένων Εθνών παγκοσμίως. Στις πολεμικές συγκρούσεις, πρωταγωνιστές είναι ο επίσημος στρατός και διάφορες παραστρατιωτικές ομάδες που πολλές φορές τελούν υπό την ηγεσία τοπικών «μάγων», οι οποίοι ισχυρίζονται ότι διαθέτουν υπερφυσικές και μεταφυσικές ικανότητες και με αυτές τρομοκρατούν τον πληθυσμό. Αυτοί οι «μάγοι» στρατολογούν κυρίως παιδιά και νέους, τους κάνουν πλύση εγκεφάλου με θεωρίες που περιέχουν έντονο πνευματικό-«σατανιστικό» υπόβαθρο, και προσπαθούν να θέσουν υπό τον έλεγχό τους τα ορυχεία κολτανίου και χρυσού της περιοχής. Το αιματηρό παζλ συμπληρώνουν οι διαδρομές του παραεμπορίου κυρίως του κολτανίου, που βρίσκει ως τελικούς αγοραστές εταιρείες κολοσσούς της τεχνολογίας, καθώς το κολτάνιο αποτελεί απαραίτητο υλικό για την κατασκευή επεξεργαστών, ιδιαίτερα για φορητές συσκευές. Για όλους αυτούς τους λόγους, ο σκηνοθέτης, εκμεταλλεζόμενος μια μικρή και εύθραυστη εκχειρίδα, κατά τη διάρκεια της οποίας, πρόλαβε οριακά να πραγματοποιήσει τα γυρίσματα αυτού του ντοκιμαντέρ, είχε να αντιμετωπίσει πολλούς περιορισμούς στις κινήσεις του, στις τοποθεσίες που μπορούσε να επισκεφτεί αλλά και στα θέματα τα οποία τόσο ο ίδιος όσο και οι ντόπιοι μπορούσαν να αγγίξουν, καθώς το παραμικρό «λάθος» θα μπορούσε να διαταράξει τις λεπτές ισορροπίες και να οδηγήσει στο θάνατο πολλών αθώων. Αυτός είναι ίσως και ο λόγος που ενώ άλλες χώρες που αντιμετωπίζουν εμπόλεμες καταστάσεις ή ανθρωπιστικές και πολιτικές κρίσεις, όπως η Συρία, το Ιράκ, το Αφγανιστάν, η Βόρεια Κορέα κ.α., βρίσκονται συχνά στις πρώτες ειδήσεις των ειδησεογραφικών πρακτορείων, η κρίση στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό αποκαλείται, και είναι, το γεγονός με τη μικρότερη δημοσιογραφική κάλυψη παγκοσμίως στη σύγχρονη ιστορία.

Σκηνοθεσία: Παύλος Τριποδάκης

Σενάριο: Παύλος Τριποδάκης / Φλωρεντία Αμπόντερν